

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2019 r.

Poz. 1458

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 31 lipca 2019 r.

**w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej,
sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika,
o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych**

Na podstawie art. 117a ust. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659 i 730) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

§ 2. Minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia, sumę gwarancji bankowej, sumę gwarancji ubezpieczeniowej lub wartość innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy, zwaną dalej „minimalną sumą”, oblicza się w skali roku jako sumę następujących wskaźników:

- 1) wartości wniosków o odszkodowanie;
- 2) liczby dostępnych rachunków płatniczych;
- 3) rodzaju prowadzonej działalności;
- 4) liczby użytkowników.

§ 3. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 1, oblicza się jako:

- 1) wyrażoną w euro łączną wartość roszczeń wynikającą ze wszystkich wniosków o odszkodowanie z tytułu nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji, zwanych dalej „wnioskami o odszkodowanie”, złożonych w okresie ostatnich 12 miesięcy dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, zwanemu dalej „dostawcą”, przez użytkowników lub dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek płatniczy dla płatnika; w przypadku gdy w tym okresie nie został złożony dostawcy żaden wniosek o odszkodowanie, wskaźnika wartości wniosków o odszkodowanie nie uwzględnia się przy obliczaniu minimalnej sumy;
- 2) wyrażoną w euro łączną wartość roszczeń wynikającą z wniosków o odszkodowanie przewidywanych przez wnioskodawcę zamierzającego prowadzić działalność jako dostawca, zwanego dalej „wnioskodawcą”, lub przez dostawcę na potrzeby złożenia wniosku, o którym mowa w art. 117b ust. 3 ustawy – w przypadku gdy nie świadczyli usługi dostępu do informacji o rachunku w okresie ostatnich 12 miesięcy; w przypadku nieokreślenia przewidywanej wartości roszczeń wynikającej z wniosków o odszkodowanie lub jeżeli przewidywana ich wartość jest niższa niż 50 000 euro, przyjmuje się, że wartość wskaźnika wartości wniosków o odszkodowanie wynosi 50 000 euro.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

§ 4. 1. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 2, oblicza się jako wyrażoną w euro sumę następujących elementów:

- 1) 40% części R do 10 000 dostępnych rachunków łącznie,
- 2) 25% części R powyżej 10 000 do 100 000 dostępnych rachunków łącznie,
- 3) 10% części R powyżej 100 000 do 1 000 000 dostępnych rachunków łącznie,
- 4) 5% części R powyżej 1 000 000 do 10 000 000 dostępnych rachunków łącznie,
- 5) 0,025% części R powyżej 10 000 000 dostępnych rachunków

– gdzie „R” oznacza liczbę rachunków płatniczych, w zakresie których dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie ostatnich 12 miesięcy.

2. W przypadku wnioskodawcy lub dostawcy, którzy nie świadczyli usługi dostępu do informacji o rachunku w okresie ostatnich 12 miesięcy, sumę, o której mowa w ust. 1, oblicza się w oparciu o liczbę dostępnych rachunków płatniczych przewidywaną przez wnioskodawcę lub przez dostawcę na potrzeby złożenia wniosku, o którym mowa w art. 117b ust. 3 ustawy; w przypadku nieokreślenia przewidywanej liczby dostępnych rachunków płatniczych lub gdy wartość wskaźnika liczby dostępnych rachunków płatniczych obliczona w oparciu o przewidywaną liczbę dostępnych rachunków płatniczych jest niższa niż 50 000 euro, przyjmuje się, że wartość wskaźnika liczby dostępnych rachunków płatniczych wynosi 50 000 euro.

§ 5. Wskaźnik, o którym mowa w § 2 pkt 3:

- 1) przyjmuje wartość 50 000 euro, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług innych niż usługa dostępu do informacji o rachunku i nie zachodzą okoliczności wskazane w pkt 2;
- 2) przyjmuje wartość 0, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług innych niż usługa dostępu do informacji o rachunku oraz posiada odpowiednie ubezpieczenie, gwarancję bankową, gwarancję ubezpieczeniową lub inny rodzaj zabezpieczenia odpowiadający zobowiązaniom wynikającym z prowadzenia takiej działalności;
- 3) przyjmuje wartość 0, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku.

§ 6. 1. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 4, oblicza się jako wyrażoną w euro sumę następujących elementów:

- 1) 40% części U do 100 użytkowników łącznie,
- 2) 25% części U powyżej 100 do 10 000 użytkowników łącznie,
- 3) 10% części U powyżej 10 000 do 100 000 użytkowników łącznie,
- 4) 5% części U powyżej 100 000 do 1 000 000 użytkowników łącznie,
- 5) 0,025% części U powyżej 1 000 000 użytkowników

– gdzie „U” oznacza całkowitą liczbę użytkowników, którzy korzystali z usługi dostępu do informacji o rachunku świadczonej przez danego dostawcę w okresie ostatnich 12 miesięcy.

2. W przypadku wnioskodawcy lub dostawcy, którzy nie świadczyli usługi dostępu do informacji o rachunku w okresie ostatnich 12 miesięcy, sumę, o której mowa w ust. 1, oblicza się w oparciu o liczbę użytkowników przewidywaną przez wnioskodawcę lub przez dostawcę na potrzeby złożenia wniosku, o którym mowa w art. 117b ust. 3 ustawy; w przypadku nieokreślenia przewidywanej liczby użytkowników lub gdy wartość wskaźnika liczby użytkowników obliczona w oparciu o przewidywaną liczbę użytkowników jest niższa niż 50 000 euro, przyjmuje się, że wartość wskaźnika liczby użytkowników wynosi 50 000 euro.

§ 7. 1. Na potrzeby obliczenia wartości wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 1, wartość wniosków o odszkodowanie w walucie innej niż euro oblicza się z zastosowaniem średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym zawierana jest umowa w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy.

2. Minimalną sumę przelicza się na złote z zastosowaniem średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym zawierana jest umowa w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.